

Stk. 4. Den, som i henhold til denne paragraf er tvangsindlagt på sygehus til undersøgelse eller behandling for kønssygdom, må ikke forlade sygehuset, førend sygehusets læger skønner, at sygehushold ikke længere af hensyn til smittefare er fornødent; sygehuslægen skal straks give den indlæggende politimyndighed underretning, når der finder udskrivning sted af tvangsindlagte personer. I tilfælde af ulovlig bortgang kan genindlæggelse ske ved politiets foranstaltning.

Stk. 5. Såfremt en begæring om udskrivning afslås i medfør af bestemmelserne i stk. 4, kan spørgsmålet om tilbageholdelsens lovlighed af den pågældende selv eller den, der handler på hans vegne, kræves forelagt retten til afgørelsen i overensstemmelse med retsplejelovens kap. 43 a. Sygehuslægen skal samtidig med meddelelsen om sin beslutning gøre vedkommende bekendt med adgangen til at forelægge spørgsmålet for retten.

Stk. 6. Nærmere regler om politiets medvirken ved indlæggelser kan gives af justitsministeren efter forhandling med indenrigsministeren.

Stk. 7. Tvangsindlæggelse på sygehus sker altid for offentlig regning.

§ 16. De i kapitel V givne regler om lægernes pligter finder tilsvarende anvendelse ved undersøgelse eller behandling for kønssygdom på sygehus. Såfremt en patient, der udskrives fra sygehus, stadig frembyder smittefare, må samlejeforbudet indskræpes og den i § 8 omhandlede vejledning gentages; forinden udskrivningen skal vedkommende sygehuslæge endvidere i overensstemmelse med § 7 give patienten skriftligt pålæg om at møde til behandling hos en læge og inden en fastsat tidsfrist fremlægge bevis for, at pålægget er efterkommet. Såfremt patienten undlader at efterkomme et sådant pålæg, påhviler det sygehuslægen at underrette landslægen i overensstemmelse med § 10.

§ 17. Der kan af sundhedsstyrelsen gives nærmere regler om sygehusenes pligt til at modtage patienter i henhold til bestemmelserne i dette kapitel.

VIII. Betalings- og refusionsregler.

§ 18. Udgifterne ved undersøgelse og behandling for kønssygdom for offentlig regning udredes af landskassen.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte udgifter refunderes landskassen af staten. Udgifterne ved behandling på sygehus for offentlig regning refunderes af staten med en takst, som fastsættes i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 137 af 2. maj 1934.

Stk. 3. Betalingen for ambulans undersøgelse og behandling for offentlig regning fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 4. Efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler kan statens seruminstitut og landsapotekerken vederlagsfrit udføre bakteriologiske og serologiske undersøgelser, som er nødvendige for den ambulante undersøgelse for og behandling af smitsom kønssygdom.

IX. Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 19. Med bøde eller hæfte, under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder, straffes:

a) personer, der i strid med bestemmelserne i § 3, stk. 1 og 2, undlader at underkaste sig undersøgelse og behandling, nægter at opgive deres navn, stilling eller bopæl, nægter at opgive den eller de personer, af hvem de kan være blevet smittet, eller giver urigtige oplysninger om disse forhold.

b) Personer, som i strid med bestemmelserne i § 3, stk. 3 og 5, undlader at sørge for, at nogen deres omsorg undergiven person, der er under 18 år, sindssyg, åndssvag, personlig umyndiggjort eller af andre årsager uskikket til at varetage sine anliggender, og som lider af eller formodes at lide af kønssygdom, lægeundersøges og behandles herfor, eller som undlader over for lægen på forlangende at opgive den pågældendes navn, stilling eller bopæl eller eventuelle oplysninger om, af hvem den pågældende kan være blevet smittet, eller som giver urigtige oplysninger om disse forhold, eller som ikke opfylder den dem påhvillende pligt til at medvirke til, at et myndlingen af en læge givet pålæg overholdes.

c) Personer, der er tvangsindlagt på sygehus til behandling for kønssygdom, og som